

VINCENTIUSNIEUWS

16 JUNI - 15 JULI 2023

Woonzorgcentrum Sint-Vincentius
samen zorg dragen voor elkaar

INHOUD

Editoriaal	3
Pastoraal Nieuws	4
Gebedsvieringen	5
Huiskalender	6
Groeten uit.....	8
Eervolle vermelding ♥ Rik ♥	9
“POUPOU” en de Tour de France	10
Terugblik.....	13
Verjaardagen	19
Bewonersnieuws	20
Personeelsnieuws	21
Personeel in de kijker	22
Nieuws uit.....	23
Irisheem.....	23
Rozentuin	24
Tulpenhof.....	26
Klaproosveld	28
Leliedal.....	29
Gedicht	30

EDITORIAAL

Beste bewoners, familieleden, medewerkers, vrijwilligers en sympathisanten,

De lente sluit zich nog volop om ons heen, als een warme omhelzing, en toch kijken wij ook al uit naar de zomer! Als een periode goed verloopt, en veel leuke uitstapjes en verrassingen met zich meebrengt, kunnen wij niet wachten om te zien of de volgende periode zelfs nóg beter wordt. Misschien zijn wij verwend, misschien zijn wij gewoon levensgenieters!

In deze uitgave van het VincentiusNieuws blikken we terug op een geslaagde Dorpsdag. We verkochten koekjes, hielpen onze bewoners de straat op en nodigden voorbijgangers en geïnteresseerden uit om de sfeer van ons woonzorgcentrum te komen opsnuiven. We sloegen de handen in elkaar en haalden het allerbeste uit deze zonovergoten dag.

Achter de schermen plannen we lustig verder, zo gaan we binnenkort voor een nieuw initiatief: de comeback van de vakantiekaart! We nodigen bewoners, bezoekers en medewerkers uit om – van op vakantie, van op uitstap of gewoon vanuit de krantenwinkel om de hoek – een leuke ansichtkaart te sturen naar ons woonzorgcentrum. Een klein gebaar, maar wij zullen al deze kaartjes verzamelen en gebruiken ter versiering van onze inkomhal. Zo krijgt iedereen die bij ons binnenkomt, spontaan een vakantiegevoel. Hierover vindt u meer informatie op p.8-9.

Wij wensen u alvast veel leesplezier!

Het redactieteam

PASTORAAL NIEUWS

Het moet niet verbazen, dat juni soms de “maand van het Heilig Hart” wordt genoemd. Op 16 juni valt het Hoogfeest van het Heilig Hart.

Op 24 juni vieren liefhebbers het Midzomerfeest, oftewel het Sint-Jansfeest. De geschiedenis achter deze feestdag is ludiek: in de zevende eeuw waarschuwde Sint-Eligius de inwoners van Vlaanderen, die nog maar pas bekeerd waren tot het Christendom, voor het heidense Zonnewendefeest. Hij verbood christenen hieraan deel te nemen. Op één of andere manier veranderden de christelijke gezaghebbers mettertijd van mening, en werd dit Zonnewendefeest verchristelijkt. Sindsdien is het voor christenen een feestdag ter ere van de geboortedag van Johannes de Doper, de profeet die Jezus in de rivier de Jordaan doopte.

Op de avond van Sint-Jan kwamen vroeger buurtgenoten bij elkaar en maakten ze met zijn allen een zogenaamd vreugdevuur. Men zong en danste en de moedigsten sprongen over het vuur heen. Als een jongen en een meisje hand in hand over het vuur sprongen, was hun band voor eeuwig verzegeld. ♥

GEBEDSVIERINGEN

VIERINGEN VAN 16 JUNI TOT 15 JULI

Vrijdag 23 juni 2023 om 14u.

Gebedsviering voorgegaan door Lut Crève.

Vrijdag 7 juli 2023 om 14u.

Gebedsviering voorgegaan door Luk Patroons.

De vieringen vinden plaats in de kapel, naast de cafetaria op het gelijkvloers.

HUISKALENDER

Hier het maandoverzicht voor heel ons huis. De activiteiten per woonkern kan je aan de leefruimte van de woonkern terugvinden. Alle bewoners zijn van harte welkom op de activiteiten.

Ma 12 juni: 14u Zangstonde in de cafetaria

Di 13 juni: 14u Wandelen met Katrin: "Waar is de ijskar?"

Woe 14 juni: 10u Marktbezoek

Do 15 juni: 14u Contactkoor in de kapel

Di 20 juni 14u Wandelen met Katrin: Orgelconcert in de Sint-Laurentiuskerk

Woe 21 juni: 10u Marktbezoek

Do 22 juni: 14u Bingo in de cafetaria

Vrij 23 juni: 14u Lezen met Miek op Irisheem

Ma 26 juni: 14u Reportage: "De zomers van weleer" in de oude cafetaria

Di 27 juni: 14u Wandelen met Katrin: Kijkje achter de schermen bij Bakkerij Bossuyt

Do 29 juni: 14u Contactkoor in de kapel (Luk Patroons)

Ma 3 juli: **Start Tour de France – periode**
10u Startschot: “Samen fit aan de start” –
bewegen in de cafetaria

Di 4 juli: 12u BBQ voor alle bewoners
14u Wandelen met Katrin

Woe 5 juli: 10u Marktbezoek
14u Zangstonde met Franse chansons in de
cafetaria

Do 6 juli: 14u Tour de France Quiz in de cafetaria

Di 11 juli 14u Wandelen met Katrin

Woe 12 juli 10u Marktbezoek

Do 13 juli 14u Tour de France – herinneringen in de
oude cafetaria
14u Contactkoor in de kapel

Vrij 14 juli **Nationale Feestdag Frankrijk**
8u Frans ontbijt voor alle bewoners

GROETEN UIT...

Zorgt u mee voor de comeback van het vakantiekaartje?

Weet je nog, die goede oude tijd waarin je een vakantiekaartje kreeg thuisgestuurd? Van je vrienden, van nonkels en tantes, en van de burens die het “fantastisch hadden in Benidorm”. Die liet je dan een aantal weken in de woonkamer staan en daarna gingen ze in een doos. We vertrokken op onze beurt op reis met een lijstje vol adressen en we zochten ter plaatste de leukste kaartjes uit om terug te sturen. Jaren later vonden we ze dan wel eens hier of daar terug en kwamen al die tastbare herinneringen weer even tot leven.

En heel eerlijk, eigenlijk zou je geen echte reden moeten hebben om een vakantiekaartje te sturen. Gewoon laten weten dat je aan iemand denkt, dat moet al voldoende zijn. Denk eens aan de blije gezichten van onze bewoners wanneer we onze inkomhal omtoveren tot ons eigen bijzondere vakantieplekje, door ze te versieren met kaartjes van overal. 100% gegarandeerd dat iedereen in het woonzorgcentrum met een stralende glimlach zal meegenieten van al uw vakantiekaartjes.

Loop dus toch weer eens naar de souvenirshop, kies een kaartje, kleef een postzegel, en stuur het op naar ons woonzorgcentrum:

Woonzorgcentrum

Sint-Vincentius, 'groeten uit'

Molenaarstraat 61

2180 Ekeren

EERVOLLE VERMELDING ♥ RIK ♥

Hij bouwde een carrière uit in het onderwijs, stond jarenlang voor de klas, maar hij was geboren met groene vingers en een liefde voor natuur. Na zijn pensioen ging hij op zoek naar een nieuwe roeping. Hij ontdekte dat tuinen onderhouden wel eens zijn grote hobby kon worden. ... En toen kwam hij uit bij ons woonzorgcentrum!

Rik, onze vrijwillige tuinman, werkt onvermoeibaar om ons terrein aan kant te houden. Op warme én koude

dagen kunnen we op hem rekenen. Hij wiedt het onkruid, geeft al onze bloemen en planten water en oogstte onlangs lekkere radijsjes! Een verfrissend knabbeltje voor tussendoor. Dit betekent dat Rik klaar is voor een volgende uitdaging. Raad eens? Deze keer plantte hij patatjes en pompoenen. Onze bewoners kunnen alvast uitkijken naar een kookactiviteit met verse groenten, een goed doorvoed soepje misschien? In ieder geval gaat al onze dankbaarheid uit naar Rik, die belangeloos voor onze schone flora zorgt.

“POUPOU” EN DE TOUR DE FRANCE

Meneer Poulidor, “Poupou” in de volksmond, “Chouchou” van de streek.

Professionele “Social Media Watchers” maakten in het voorjaar een analyse, om op te lijsten welke Belgische wielrenners het grootste aantal volgers hadden. Wout Van Aert, Remco Evenepoel en Mathieu Van der Poel blijken daaruit momenteel de meest populaire wielrenners onder de Vlamingen. Echter, het fenomeen van “ware volkshelden” (zoals Mathieu’s grootvader Poulidor) kennen we vandaag de dag niet meer.

Poulidor staat voor altijd in de geschiedenisboeken als “de onfortuinlijke renner die steevast tweede werd”. Het leek hem niet gegund, zijn ultieme droom waar te maken en ooit de Ronde van Frankrijk te winnen. Maar de manier waarop hij hoopvol, moedig en met een onuitputtelijke bron aan doorzettingsvermogen bleef volharden in de strijd, maakte hem dé publiekslieveling. “Poupou” had iets menselijks, een natuurlijke charme waarmee hij het vertrouwen kreeg van de “man in de straat”. En ondanks de tegenslagen die hij

gaandeweg op zijn palmares moest schrijven, verloor hij nooit zijn glimlach, noch zijn vriendelijkheid.

Rivaal Jacques Anquetil, die tot drie keer toe een overwinning van de Tour voor zijn neus wegkaapte, werd vreemd genoeg een vriend voor het leven. In 1964 scheelde het echt geen haar, en maakte "Poupou" tijdens een demarrage op de Puy de Dôme een inschattingsfout, die hij zich voor altijd zou beklagen. Met een luttele 14 seconden voorsprong haalde Anquetil net de zege binnen, en maakte Poulidor opnieuw zijn rol als tweede winnaar waar. Het was op het podium van die Ronde van Frankrijk (1964) dat Anquetil Poupou plots verraste met twee oprechte kussen en woorden die recht uit het hart kwamen: "Ik hoop dat je ooit de Tour zal winnen, want je verdient het. Je bent een waardig verliezer."

Maar helaas, na maar liefst 14 pogingen om alsnog de Tour te winnen, lukte het Poupou nooit die eerste plaats te bemachtigen. Hij veroverde wel de harten van velen, en onder het volk zelf stond hij steevast op de hoogste populariteitstrede.

Ook Jan Janssen, de Nederlander die ooit de Tour won in 1968, en zich ondertussen ook gevestigd heeft in het Noorden van Antwerpen (Putte-Kapellen) getuigt over de bijzondere band tussen die twee Fransmannen. "Het waren grote rivalen, maar ook twee goede vrienden."

In 1987 stierf Anquetil aan maagkanker. Toen Poulidor nog een laatste bezoek bracht, aan het sterfbed van zijn vriend, kon deze het niet laten en zei: "Nu ga je weer tweede worden, Poulidor".

Janssen moet bij het horen van de naam Poulidor altijd terugdenken aan 1968. In de Tour van 1968 leek Poulidor op weg naar de overwinning. Maar ook nu was het lot hem niet gunstig gezind, hij ging onderuit en smakte met zijn gezicht

tegen het beton. Poulidor liep verschillende breuken op, en Janssen profiteerde van deze val en behaalde de overwinning. Het had bijna iets mysterieus, die speling van het lot, waardoor Poulidor steeds opnieuw de “morele winnaar” leek te worden. Poupou’s populariteit werd er enkel maar groter op, zelfs al had hij in de praktijk nooit een echte overwinning binnengehaald.

Hij bleef voor altijd de grote publiekslieveling, die vooral de laatste jaren van zijn leven alle hoop had gericht op kleinzoon Mathieu. Mathieu Van der Poel, zoon van dochter Corinne die op haar 22ste profwielrenner Adrie Van der Poel tegen het lijf liep. En die, ondanks de waarschuwingen van haar moeder, “trouw nooit met een wielrenner”, toch in het huwelijksbootje stapt met haar grote liefde en verhuist naar het Antwerpse Kapellen. Af en toe kwam Poulidor wel eens naar Kapellen, en genoot hij van de bijzondere momenten met zijn dochter, schoonzoon en de kleinkinderen. Hij koesterde stiekem de hoop dat Mathieu ooit zou waarmaken waar hij nooit in geslaagd was: het winnen van de Tour de France. In november 2019, op 83-jarige leeftijd, laat ‘Poupou in zijn Franse geboorteplaats Saint-Léonard-de-Noblat het leven.

Tijdens de Tour de France van 2021 pakte Mathieu van der Poel in de 2e rit van de Tour de gele trui, iets waar zijn grootvader nooit in geslaagd was, en met een vingertje richting hemel reed hij over de meet: “Pour toi,

Poupou”. De genen die Poulidor duidelijk doorgegeven heeft, zijn dus nog niet helemaal uitgespeeld.

TERUGBLIK

Wandelen met Katrin

“Waar gaan we heen, Maria?” vroeg een begeleidster over haar schouder, terwijl ze Lea in de rolstoel over een smal weggetje duwde.

“Waarschijnlijk naar het park!” gokte Maria, die zelden een wandeling mist.

“Welnee! We gaan diep het bos in!”

Maria haalde haar schouders op en liet de tijd uitwijzen wie er gelijk had. En ja hoor, daar doemde het Hagelkruispark al op in de verte! De begeleidster hield even halt met de rolstoel en gooide haar handen op: “Maria had gelijk! Het wordt dus het park!”

De begeleidster wist het op dat moment nog niet, maar ze duwde de rolstoel van een aankomende sportlegende!

Onze gids, Kris van het Dagcentrum, leidde ons tot in het park en toverde daar een hoop petanque ballen tevoorschijn. Omdat de groep gigantisch groot was – maar liefst 28 deelnemers! – moesten we het slim spelen. We deelden de groep op in kleinere groepjes, en lieten achteraf de winnaars tegen elkaar spelen. Wie eerder op het bos dan het park had gerekend, kon ondertussen alsnog genieten – het

Hagelkruispark bestaat uit kleurrijke en veelzijdige natuur. Het verschil tussen een park en een bos, is er amper te merken.

Uiteindelijk konden we de ultieme petanque-winnaar aanduiden: Lea! Ze zat in haar rolstoel, deed het rustig aan en genoot van de geur en geluiden van de omgeving, maar met haar 95 jaar speelde ze nog moeiteloos de andere deelnemers naar huis! Na de overwinning ging ze akkoord voor een foto, en het ongeloof is in haar ogen te zien. Alsof ze niet kan geloven wat een straffe madam ze is. Een dikke proficiat, Lea!

“Je weet wat ze zeggen!” lachte een sportieve verliezer, “Ongeluk in het spel, geluk in de liefde!”

Wie het verlies dan weer minder goed opnam, kon de teleurstelling verdrinken in het zwembad. Nee, niet in het chloorwater! Op het terras naast het Schindebad.

Uitgebreid nagenieten van de spanning en de uitkomst van de wedstrijd, en daarna volgde een boeiend gesprek over de lente. De lente staat in verbinding met talloze fabeltjes, sprookjes en opvattingen. Het is onmogelijk om na te gaan welke we kunnen geloven. Een bewoner kwam met een interessante theorie: dat het woord “lente” van “lengte” komt, als verwijzing naar het lengen van de dagen. De zon staat langer aan de hemel, 's avonds duurt de vogelzang langer, en het duurt langer voordat we de verwarming inschakelen. Dat laatste kunnen we voor het ogenblik volledig weglaten. De naderende zomer zorgt nu al voor blote-benen-temperaturen, waarom zouden we dan een beroep doen op de thermostaat?

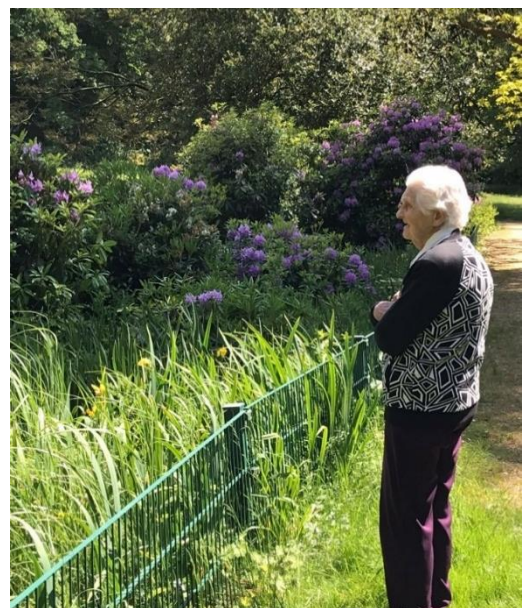
Een week later volgde nog een wandeling. Lea gloeide nog na van de eretitel bij petanque, maar deze keer moest ze haar grootse talent niet gebruiken. Ze kon ontspannen en een prachtig uitzicht koesteren: het gemeentehuis van Ekeren.

Stagiaires, begeleiders en zorgkundigen rolden de rolstoelen naar de waterkant, waar iedereen wegdroomde bij het kasteel, de fonteintjes en de klaterende slotgracht. Uiteraard maakten we weer plaats voor grappen, verhalen en vriendschap.

Agnes van Tulpenhof raakte in vervoering door de architectuur van het kasteel, en van de poort die de doorgang verleent tot de Veltwijcklaan. Levendige herinneringen brachten haar aan het vertellen, we voelden dat zelfs het gras en de bomen meeluisterden.

Warme oproep: Met dit warme weer vragen wij aan onze bewoners en bezoekers, om tijdens de wandelingen een hoed of pet te dragen, als bescherming tegen de nakende zomerzon.

Dorpsdag 2023

In de aanloop naar de Dorpsdag bereidde onze diëtiste Annechien heerlijk koekjesdeeg. Van kwaliteit en kennis van zaken gesproken! Vervolgens lieten we het kneden en vormen over aan onze nijverige bewoonsters. En

wie offerde zich op om de koekjes te proeven, zodra ze uit de oven kwamen? Jawel! Petrus van Irisheem. Petrus heeft immers

een neus voor goed gebak: hij vertelde mooie verhalen over zijn vader, die brood en patisserie bakte. Petrus leerde als jonge kerel de kneepjes van het vak, en sloeg deze voor de rest van zijn leven op in zijn geheugen. Bij het kneden en verpakken probeerde hij ons tips te geven, maar de vrouwen gingen gewoon op hun eigen gevoel af. Of we de tips van

Petrus beter hadden opgevolgd, zullen we nooit weten. We weten alleen dat de koekjes goedgekeurd werden door de vele voorbijgangers aan onze standplaats!

Annechien trok de straat op om de mensen een voorsmaakje aan te bieden. Bijna iedereen hapte toe! Nancy, onze nieuwe begeleidster wonen en leven, had in de ochtend al alles klaargezet. Ons kraampje was kleurrijk en mooi versierd. Wie geen trek had in koekjes, kon in ons Centrum voor Dagverzorging een lekker pakje wafels kopen.

Directrice Anne en opnameverantwoordelijke Walter waren uiteraard ook van de partij. Oude bekenden scharrelden rond ons kraampje voor een babbeltje over vroeger, de bewoners, de aanpak en de toekomst. Vragen werden beantwoord en extra informatie werd verschaft. Kortom: wij genoten van de Dorpsdag, en de Dorpsdag genoot van WZC Sint-Vincentius!

Hartelijk dank aan alle helpende handen! Zonder jullie hadden we niet zo'n mooie dag beleefd.

Recept Dorpsdagkoekjes

Ingrediënten (ongeveer 30 koekjes)

- 1 ei
- 175g suiker
- 1 zakje vanillesuiker
- 250g bloem + extra voor het uitrollen van het deeg
- 125g boter (op kamertemperatuur)
- 1 zakje (15g) bakpoeder
- Mengkom, vershoudfolie, bakpapier, deegrol, koekjesvormpjes

Bereiding

1. Doe alle ingrediënten samen in een kom en kneed tot een zacht deeg.
2. Wikkel het deeg in een stuk vershoudfolie. Laat het deeg minimum 1 uur rusten in de koelkast, een nachtje in de koelkast is nog beter.
3. Verwarm de oven voor op 200°C.
4. Verdeel wat bloem over het aanrecht. Rol het deeg uit tot het ongeveer 1 cm dik is. Steek de koekjes uit het deeg met de vormpjes.
5. Bak de koekjes ongeveer 9 minuten in de oven tot de randjes lichtbruin zijn.

Smakelijk! 😊

VERJAARDAGEN

17/06/1963 Kristina Peeters (p)
18/06/1982 Sonja Vlaeminck (p)
20/06/1927 Lea Hollanders (Tulpenhof)
20/06/1951 Rita Van Lommen (vr)
21/06/1931 Francine Goos (Tulpenhof)
22/06/1941 Justine De Schutter (Klaproosveld)
26/06/1937 Godelieve Peeters (Tulpenhof)
28/06/1929 Philomena Verhaegen (Rozentuin)
29/06/2005 Yara Vervoort (p)
30/06/1934 Frida Craey (Tulpenhof)
30/06/1927 Norbert Verschooren (Irisheem)
30/06/1956 Lydia Rens (vr)
01/07/1940 Elza Michielsens (Tulpenhof)
01/07/1989 Sabrina De Lannoy (p)
01/07/1959 Hafida El Haddouchi (p)
03/07/1991 Lieselot Steegmans (p)
04/07/1982 Ellen Janssens (p)
07/07/1938 Lydia Joosen (Rozentuin)
07/07/1934 Liliane Wagemans (Leliedal)
07/07/1941 Erik De Cooman (Rozentuin)
07/07/1969 Koen Franken (p)
10/07/1930 Irma De Belder (Rozentuin)
11/07/1931 Lizette Claessens (Tulpenhof)
13/07/1933 Gerald Van Coppenolle (AW)
13/07/1947 Marita Goossens (vr)
15/07/2004 Merel De Somviele (p)
15/07/1976 Nelida Nascimento (p)

BEWONERSNIEUWS

We verwelkomen....

Wij heten onze nieuwe bewoners van de voorbije maand van harte welkom en hopen dat zij zich ondertussen al een beetje thuis voelen.

Hilda Vanden Berghe	Irisheem	K226
Emiliane Hellemans	Klaproosveld	K121
Lisette Vercauteren	Irisheem	K230
Jaak Smits	Klaproosveld	K113

We betreuren het afscheid van...

Raphaëlle Teughels	Klaproosveld	25/05/2023
Jacques Engelen	Klaproosveld	01/06/2023

Wij betuigen de familie onze oprechte deelneming en wensen hen veel sterkte toe.

PERSONEELSNIEUWS

Welkom terug!

Lore Van Belle Verpleegkundige Tulpenhof
Kimberly Wens Zorgkundige Klaproosveld

We nemen afscheid van...

Galya Dimitrova Schoonmaak en logistiek Tulpenhof

Bedankt voor de fijne samenwerking!

Van harte beterschap aan onze langdurig zieke collega's: Elisa Struyven, Somia El Khattabi, Hilde Groos, Ingrid Bal, Karine Donné, Conny Oeyen, Heidi Picqueur, Nikki Daemen, Anneke Decolfmaeker en Magda Franck.

PERSONEEL IN DE KIJKER

Jullie zullen mij de afgelopen weken vast al wel eens gezien hebben. Dringend tijd om mij even voor te stellen!

Ik ben Koen Franken, vrijgezel zonder kinderen, met al wel wat levensjaren en -ervaring op de teller en woonachtig te Ekeren.

Sinds 8 mei werk ik als facility coördinator in WZC Sint-Vincentius. Gedreven als ik ben, zie ik het als een boeiende uitdaging om deze nieuwe functie vorm te geven en biedt dit mij de kans om heel wat bij te leren.

Als facility coördinator behoren zowel technische als logistieke taken tot mijn domein. Naast de ondersteuning bij technische problemen, vragen en/of opdrachten van welke aard ook, ben ik verantwoordelijk voor de bestelling en bedeling van het wasgoed. Ik zorg er ook voor dat onze bewoners en de bezoekers van de cafetaria niet zonder dranken vallen. Daarnaast hou ik ook onze voorraad incontinentiemateriaal up-to-date.

Aangezien mijn professionele “roots” voornamelijk binnen de technische sector liggen, met 10 jaar anciënniteit als auto-mecanicien in een garage en 25 jaar techniker op de baan, is dit meteen ook mijn eerste werkervaring binnen de zorgsector.

Als jongste kind uit een gezin van 5 en mijn vader die enkele jaren geleden jaren in een assistentiewoning verbleef, is de woonzorgsector op zich geen onbekend terrein.

NIEUWS UIT...

IRISHEEM

Koekjes, koekjes, koekjes! We vallen in herhaling, maar wat zou dat! Als het over zoetheid gaat, kunnen we niet genoeg kletsen. Op Irisheem werden de handen uit de mouwen gestoken toen diëtiste Annechien het koekjesdeeg voor de Dorpsdag liet aanrukken.

“Waarom bakken we koekjes?” vroeg een bewoonster verwonderd. Ze had zich verheugd op haar favoriete tv-programma, maar zag dat er opeens flink wat werk aan de winkel was.

“Omdat we gaan deelnemen aan de Dorpsdag!” legden wij uit, “En die koekjes zijn voor de mensen van Ekeren.”

Het beteuterde gezicht van de bewoonster, veranderde in een brede glimlach. Ze graaide snel naar de deegrol en nam een handvol vormpjes. Zo gaat dat hier: we geven dat wat we doen, graag een doel.

Petrus kwam algauw een kijkje nemen. Petrus is een vrolijke, behulpzame kerel met een grote appetijt voor al wat lekker is. Hij was dus de ideale persoon om deel te nemen aan deze activiteit. Maar na een tijdje kneden, rollen en vormpjes zetten, ontdekten we nog meer: de vader van Petrus wist het één en ander van brood en banket. Hij bakte vaak en veel, Petrus groeide dus op met deze stiel!

Toen het deeg op was, en er ontelbare koekjes klaarlagen om ingepakt te worden, gloeiden wij van

trots. We hadden ons best gedaan en we hadden het deeg overgoten met het beste ingrediënt dat er bestaat: liefde! Toch was dat gevoel van zekerheid pas echt compleet, toen Petrus zijn tanden in een koekje zetten voor een smaaktest.

Een moment van stilte. Oei, was er iets misgegaan?

“Is de smaak oké? Is de balans goed?” vroegen we nerveus. Petrus hield ons nog een paar seconden in

spanning, daarna knikte hij zijn hoofd bijna van zijn schouders.

“Jawel hoor! Ze zijn heerlijk!” bevestigde hij, alvorens hij met smaak een tweede hapje nam.

Wij bedanken de bewoners van Irisheem voor hun werk en toewijding aan de Dorpsdag! En uiteraard bedanken wij Petrus voor het delen van zijn expertise en kritische blik.

ROZENTUIN

Koekjes, fruit, babbeltjes. Voorbereiden voor de Dorpsdag, werken aan de gezondheid en volledig opgaan in elkaars gezelschap. Dat is wat de dames van Rozentuin deze periode uitspookten. De mannen verkozen rust. Geef ze eens ongelijk, in een woonkern die bruist van de vrouwelijke energie!

Annechien, onze diëtiste, voorzag heerlijk deeg. Het was aan ons om de deegrol en de vormpjes te hanteren. De taken werden snel verdeeld, daarna werd er kundig gewerkt en gebabbeld over de goede oude tijd. De tijd waarin deze vrouwen kersverse moedertjes waren en hun kookkunsten haast dagelijks in de strijd gooiden om de kinderen van een zoete lekkernij te voorzien.

Celine sprak liefdevol over haar neefje, Willy, die op jonge leeftijd bij haar kwam wonen en door haar werd opgevoed. Willy, de geluksvogel! Want Celine zorgde ervoor dat er wel eens vers gebak op tafel kwam.

Lydia vertelde dan weer dat zij verschillende recepten voor rolcake bedacht. Ze stond zo graag in de keuken dat ze recepten niet alleen onder de knie kreeg, maar ook nieuwe varianten probeerde uit te vinden. Als je, zoals Lydia, vier kinderen moest grootbrengen, kan een beetje variatie in de voeding inderdaad geen kwaad!

TULPENHOF

Hiep, hiep, hoera! Deze maand vierden we de 93ste verjaardag van Margaretha. Wie “Margaretha” zegt, zegt: zacht, zoet en om op te eten. Het feestvarken trakteerde iedereen dan ook op een toepasselijk dessert: eclairs! Romig en overheerlijk! Het doet ons springen van vreugde om verjaardagen zo leuk, zo lekker en zo talrijk te kunnen vieren.

We kregen ook hoog bezoek van onze ex-bewoner Willy. Hij verbleef reeds 2 keer in ons woonzorgcentrum en komt af en toe nog eens goeiedag zeggen. Bewoners zien hem nog altijd graag komen, met name boezemvriend German! Tijdens Willy's laatste verblijf in ons woonzorgcentrum, deelden de twee heren lief en leed. German vertelde spannende verhalen in het Spaans, en Willy antwoordde in het Nederlands. Het is maar de vraag of het duo elkaars woorden altijd begreep tijdens deze gesprekken, maar echte vriendschap, dat overbrugt alle taalbarrières!

Ook de medewerkers worden enthousiast als ze Willy zien. Vriendelijk, sociaal en ad rem, met deze heerlijke persoonlijkheid veroverde Willy vanaf het begin al onze harten. We kunnen maar hopen dat hij ons nog dikwijls met een bezoekje zal vereren! Altijd welkom, Willy! Je bent een topper!

Als wij zeggen dat wij één grote familie zijn, bewoners én medewerkers, dan zijn dat zeker geen loze woorden! Het bewijs? Wij zorgen voor onze bewoners, en zij zorgen voor ons! Regelmatig

nodigen onze bewoners hun familieleden uit om een koffietje te drinken, om mee te doen aan een activiteit, of om ons voor te stellen aan een nieuwe telg! Deze maand nodigde een bewoner een nieuw achterkleinzootje uit! Thomas, een klein kereltje met een grote persoonlijkheid! Telkens als er zoiets gebeurt, mogen onze medewerkers delen in de liefde. Logisch, dat we ons allemaal verbonden voelen met elkaar.

KLAPROOSVELD

Ook op Klaproosveld werden er koekjes gebakken voor de Dorpsdag. Wist je dat onze eigen Mia vroeger instond voor de lekkernijen op het jaarlijkse straatfeest? Wanneer de organisatoren overlegden, hoorde je steevast uitspraken zoals: “Laat dat maar aan Mia over! Op Mia kan je rekenen!” Mia was er trots op, zoveel verantwoordelijkheid te mogen dragen. Voor haar was bakken dan ook een koud kunstje.

Taarten, cake, muffins, koekjes ... In een handomdraai toverde ze een hele patisserie uit haar mouw, terwijl haar kinderen op straat speelden en bevriend raakten met kinderen uit de buurt. Een prachtige herinnering, die Mia tot in de kleinste details in haar geheugen heeft gegrift. Die details kregen wij niet allemaal te horen: Als er gewerkt moet worden, werkt Mia. Babbelen kan

later nog. Vandaag de dag is Mia nog even passioneel als toen, maar op haar leeftijd heb je toch graag wat ondersteuning. Die kreeg ze ook, van vriendinnen Lisette en Justine. Op een later moment, bij een deugddoend kopje koffie op het terras, kwam Mia op haar avonturen als traiteur der straatfeesten terug, maar dat is een verhaal op zich.

Niet alle bewoners van Klaproosveld hadden een boodschap aan het bakken van koekjes. Gelukkig was er “Jeannine de Tijgerin”, de vrijwilligster die in de vorige uitgave van het Vincentiusnieuws werd voorgesteld. Zij dook op woensdagochtenden op en begeleidde liefhebbers naar de markt. Een opmerking die we dan vaak horen: “De markt is nog slechts een fractie van wat het ooit was!”

LELIEDAL

Op 11 juni vierden de heren van Leliedal Vaderdag! Samen aan een tafeltje met een heerlijk schuimende pint (alcoholvrij, uiteraard). Samen genieten van de gouden lentezon, terugkijkend op de grootse uitdaging die het vaderschap wordt genoemd. Een uitdaging die deze mannen met liefde, geduld en toewijding zijn aangegaan. Ook de dames kwamen buiten een kijkje nemen. Zij dronken koffie met een koekje erbij. Zo absorbeerde iedereen op Leliedal nog nét op tijd een goede portie zon, vooraleer de temperatuur een beetje te hoog steeg en we ons voor de komende periode terug naar binnen moesten reppen. We zijn al benieuwd naar de zomer!

GEDICHT

Waar het kind in ons zoal zorg voor draagt

(Gedicht van de hand van een artistieke bewoner op Irisheem)

Het speelt de dagen tot een boek,
vol stil beleefde avonturen op zijn tocht,
doorheen het land der blinde draken
van het grote-mensen-zijn.

Het neemt de avond bij de hand,
en loopt al zingend door de nacht,
tot onrustwekkend donker
onverwoord weer ván ons drijft.

Het vlecht zijn dromen om ons hoofd
en plukt gedachten, vooraleer nog
aan de boom van zwijgen
alle vruchten zijn gerijpt.

En eens diep ingeslapen langs de weg,
die wij op vreemde schouders gaan,
ontzegelt met zijn glimlach dan
dit kind 't beloofde engelenverblijf.